

Kašpárek a Zelená příšera

loutková divadelní hra

1. JEDNÁNÍ

Král a princezna

Obraz 1.

Hádka princezny s králem

Scéna 1.

Trůnní sál

(Než se otevře opona, nastolí se slavnostní atmosféra. Zazní fanfára/tuš jako když přichází král, nějaká hudba jako na zámeckých oslavách.)

Trůnní sál. V prostřed celé scény je prázdný trůn. Nikdo tu není.

Vypravěč: Na královském zámku,
jednou z podvečera,
hádal se pan král
a jeho sličná dcera.

Vejde král.

Král: Dcera má je zlobivá,
ke mě úctu nemívá.
Každý ji tu dobře zná,
je to naše princezna.

Vejde princezna.

Princezna: Tot' můj otec, náš pan král
vždy by mne jen huboval.
Když přijdu pozdě k večeri,
či poslouchám u dveří.

Král: Na své hlavě vznešené
korunku svou nosí.
Však nechová se vznešeně,
ač ji o to prosím.

Princezna: Král je na mne příliš přísný,
neumí mi odpustit.
Není ke mě vůbec vstřícný,
však nedá na mne dopustit.

Začnou se hádat.

Král: Kde jsi byla?

Princezna: No v zahradě.

Král: Proč's tam byla?

Princezna: Kvůli parádě.

Král: Cos dělala?

Princezna: To nechci říct.

Král: A kam jdeš teď?

Princezna: Snad na měsíc.

Princezna trucujíc odejde.

Král: Když princezna dostane pubertu,
pro radu bych zašel ku čertu.

Odejde. Sotva odejde, zazní odlišující rána, vyvalí se hromada kouře a z ní čert za volání „bleble“. Efekt je tak veliký, až to povalí trůn.

Čert: Nejspíše v královských rodinách,
neví o úředních hodinách.
Dneska si kdejaký poberta,
zavolá bez fronty na čerta.
Mé jméno je Šmatlafous,
nikdo mi živý neuklouz.
Pro tuhle královskou rodinku
chystám teď ošklivou hodinku.
Princeznu chorobou opředu,
potom ji do pekla zavedu.

Začoudí, zasmrdí a zmizí.

Obraz 2.

Princeznina nemoc

Scéna 1.

Princeznin pokoj

V prostředí pokoje je princeznina postel. Je zde princezna. Pohybuje se nejistě. Zřejmě je nemocná.

Princezna: Nějak se mi těžce dýchá,
u srdce mne prudce píchá.
V hlavě bzučí hejno much,
Je tu náký těžký vzduch.
Bojím se, že sebou šlehnu,
tak si tady rychle lehnu.

Švihne sebou na zem/postel tak rázně, až to hlasitě zaduní a leží jako zabitá. Zpoza kulís se ozve čertův hromový smích.

~~Scéna 2.~~

~~Před princezninou ložnicí~~

~~Král chodí sem a tam. Je nervózní z princezniny nemoci.~~

~~(Jak verše pokračují, sílí truchlivá melodie.)~~

~~**Král:** Deera má jediná stůně,
neléčí ji bahno z tůně.
Bolí ji hlava, břich, střeva,
píchá ji zprava i zleva.
Za chvíli lehne na máry,
cítím v tom nějaké čáry.~~

2. JEDNÁNÍ

Hledání Zelené příšery

Obraz 1.

Vkládá se do toho Kašpárek

Scéna 1.

Kašpárek potká v lese Honzu

~~(Tato scéna by měla působit veselo jako kontrast k předchozímu smutnému obrazu. Ještě než se otevře opona, začnou se ozývat ptáčkové a vůbec zvuky aby bylo jasné, že jsme v lese.)~~

~~V lese. Rozcestí je kapličkou nebo stromy. Vejde Kašpárek, zvoní mu rolnička, píská si nějakou veselou melodii, dojde doprostřed scény a všimne si diváků.~~

Kašpárek: ~~Ahoj děti, nazdárek!
Znáte mě? Jsem Kašpárek.
Někdy tahám prince z bryndy
a co dělám zase jindy?
Tahám z bryndy princezny,
ty jsou hrozně líbezný.~~

Vejde Honza, píská si melodii z Mrazíka „Před naší, za naší...“ Všimne si Kašpárka a zarazí se.

Honza: Kdo to je? No nazdárek!
Že ty jsi ten Kašpárek?

Kašpárek vesele odpoví a cinká při tom rolničkami.

Kašpárek: Kašpárek mi říkají,
radost ze mne mívají.
A co ty, na slovo skoupý,
nejsi ty ten Honza hloupý?

Honza: Já už nejsem hloupý Honza,
to snad přece každý pozná.
Jed' jsem hodně vtipné kaše,
rozum si mne přece našel.

Kašpárek opět zvesela.

Kašpárek: Budeme mít posvícení,
Honza dosáh' osvícení.

Zarazí se a zvažní.

Kašpárek: Princezna nám těžce choří,
čert ji svými kouzly moří.

Honza: To ten bídák Šmatlafous?
Já bych mu hned přetrh' fous.

Kašpárek: To je teď nad naše síly,
kdyby mohly pomoci víly . . .
Ne, už to mám, teď půjdu s tebou
za jedním pohádkovým dědou.
On se nám však někam schoval,
aby se habilitoval.

Honza: Co, on už je profesor?

Kašpárek vesele.

Kašpárek: A je ho plný kompresor.

Vydají se na cestu a přitom si zpívají.

(Aby bylo vidět, že opravdu putují, mohly by okolo nich prolétnout stromy, lod.)

Kašpárek: Za pohádkovým profesorem
jdeme spolu

Honza: sami

Kašpárek: sborem,

Honza: horem

Kašpárek: dolem,

Honza: lesem

Kašpárek: borem,

Honza: lodí

Kašpárek: vorem.

At' poví nám jestli zná,
jak se léčí princezna.

Jak zmizí ze scény, přilítne čert za zvukových a vizuálních efektů.

Čert: Nelíbí se mi vážení
to jejich veliké snažení.

Odlítne směrem nahoru.

Obraz 2.

U pohádkového profesora

Scéna 1.

U profesora doma

(Než se otevře opona, začne se ozývat a sílí melodie Gaudeamus Igitur hraná na gramofon. Do toho jsou slyšet kroky po kamenné chodbě (jeskyni). Chvilí po otevření opony deska s melodií skončí.)

Vcelku příjemně působící příbytek v jeskyni. Vpravo spí profesor ve svém křesle, zleva přichází Kašpárek s Honzou a zastavují se u veliké cedule. Nacházejí se v jakési předsíni oddělené od profesorova pokoje např. krápníkem z podlahy. Ze stropu tu visí barevná stuha, která vede ke zvonku nad profesorovým křeslem.

Honza: Tak tady bydlí profesor?
A kde má ten kompresor?

Kašpárek: Tady je veliký nápis,
že ve středu proběhne zápis.
Do kurzu pro kouzelné dědy,
zápisné – tři vlasy šedý.
Předveden bude i procesor.
Podepsán Kouzelný děda – dnes profesor.

Honza zatáhne za stuhu. Nad profesorovým křeslem se rozezvoní zvoneček. Profesor se lekne, probudí a roztržitě zvolá.

Profesor: Zápočty udílím v středu,
ve čtvrtek, v sobotu v sedm.

Všimne si hostů.

Profesor: Kdo jste, co stojíte vzadu?

Kašpárek s Honzou vejdou z předsíně dovnitř.

Kašpárek: My prosím jdeme pro radu.

Profesor: Z jakého oboru dotaz přinášíte?

Kašpárek: Z princeznologie, co vy přednášíte.

Honza: Princeznu uhranul ošklivý čert,
chceme jí pomoci, není to žert.

Profesor se krátce zamyslí a hned ví odpověď.

Profesor: Naskočte do lodi, jed'te přes moře,
hledejte v lese až dojdete k hoře.
Zlý drak v té hoře čeká,
turisty vždycky rád leká.
Někde tam leží za šera,
stará a zelená příšera.
Ač stará je věřte, je to tak,
je obávanější nežli drak.
Až tuto příšeru zdoláte,
princeznu zpátky zas získáte.

Usne.

Oba: Děkujeme dědečku za radu,
hnedka nám zpravila náladu.

Odchází.

~~Obraz 3.~~ ~~Hledání hory~~

~~Scéna 1.~~ ~~Bloudění lesem~~

~~Honza s Kašpárkem se nachází v lese. V levé třetině je malá mýtinka s několika pařezy – místo jako vhodné k táboření. V pravé třetině je rozcestí s rozcestníkem.~~

~~Zamyslí se.~~

Honza: ~~Kašpárku, no to je jasné,
až se vstane, oheň zhasne,
vydáme se cestou druhou,
skrz kulisy trochu tuhou.~~

~~Honza poklepe na kulisy, až to zaduní (protože na ně zaklepe jeho vodič z druhé strany).~~

Scéna 5.

U hory

(Před otevřením opony jsou opět slyšet denní zvuky lesa.)

Kašpárek s Honzou přichází zleva, vpravo se tyčí obrovská hora. V hoře je vchod do jeskyně. Vychází z něj dým v přerušovaných intervalech.

Honza: Hele dívej, tu je hora,
ta z vyprávění profesora.
Tyčí se až do oblak.
Někde uvnitř žije drak.

Kašpárek: Dívej, Honzo, co to tu je,
že by vchod do dračí sluje?
Z téhle velké tmavé díry
cítím strašný zápach síry.

Honza: Doufejme, že právě dříme
a my ho hlukem nevzbudíme.

Jde dovnitř.

Kašpárek: A na věci nic nemění,
že Honza nemá brnění.

Jde za Honzou.

Obraz 4.

V hoře

Scéna 1.

Ve sluji

Drakova jeskyně. Vpravo vykykují dvě dračí hlavy, vydechují jedovaté výpary. Třetí hlava leží vzadu jakoby spala. Po chvíli vejdou zleva Honza s Kašpárkem.

Drak 1. h.: Hudry, hudry, druhá hlavo,
podívej se trochu vpravo.
Čuchám, čuchám člověčinu,
jde sem právě na svačinu.

Drak 2. h.: Snad to bude tučný mnich,
naplníme si svůj břich.
Ať to není štíhlá babka,
to si dáme radši jabka.

Vejdou Honza s Kašpárkem.

Honza: Pozor, rychle, drak je vzhůru.
Nemám já to noční můru?
Viděla nás druhá hlava
a první sem míří zprava.
Třetí zatím vidět není,
chystá na nás překvapení.

Kašpárek: Zmerčily nás po čuchu,
ten náš plán měl poruchu.
Tohle bude lýtý boj,
Honzo, kde máš svoji zbroj?

Hlavy se přibližují, mlsně koukají, Honza s Kašpárkem couvají. Spadne opona, ale děj stále pokračuje. Pouze však prostřednictvím zvukových efektů. Začnou se ozývat rány souboje (to jak vodiči zezadu bouchají a kopají do kulis a divadla), výkřiky, volání o pomoc.

Honza: Doleva!

Kašpárek: Uteč vpravo!

~~**Drak 2. h.:** Nadběhni jim první hlavě.~~

Drak 1. h.: Mám tě!

Kašpárek: Uskoč!

Drak 2. h.: Chramst!

Honza: To bylo o fous,
jen taktak proklouz.

Drak 1. h.: Dej mu!

~~**Kašpárek:** Vedle,
Honzo vymysli něco hnedle.~~

~~**Honza:** Stačí jedna malá klička.~~

Drak 2. h.: Já ti dám!

Honza: A nahodí se velká smyčka.

Drak 1. hl: Za ním!

Honza: Prokoč, já to podvleču
a drakovi uteču.

Drak 1. h.: Co to? Kdo to?

Drak 2. h.: Tady končí všechny slasti,
tak si myslím, že jsme v pasti.

Scéna se náhle utiší, opona se otevírá, jsou vidět známky boje. Krápníky jsou chaoticky rozházeny po scéně nebo alespoň vykloněny ze svých obvyklých pozic. První a druhá dračí hlava se v průběhu boje zamotaly do sebe dračí smyčkou. Třetí hlava stále leží nečinně v pozadí.

Kašpárek: Honzo, s tebou i bez zbroje,
veselo je jít do boje.

První a druhá dračí hlava se odplazí. Třetí hlava stále bezoládně leží. Kašpárek si jí všimne.

Kašpárek: Tady leží dračí hlava,
je ta dračí hlava pravá?

Honza jde hlavu obhlédnout z blízka.

Honza: Vzadu za ní něco leží,
třeba to ta hlava střeží.

Kašpárek: Ta že střeží?
To jen stěží,
vždyť tu jako mrtvá leží.

Honza: Myšlenka mi hlavou běží,
je tak rychlá, je tak svěží . . .

Kašpárek: Věřím tomu jenom stěží.

Honza: My tu stojíme za šera,
a kde je ta příšera?
Profesor nám řek' to tak,
že je horší než ten drak.

Kašpárek: Však než sem přijdou všichni kněží,
ze sklepení nebo z věží,
řekni mi, co vzadu leží.

Honza: Velká, zelená a tlustá,
je tu kniha čího gusta.

Honza vystrčí knihu zpoza dračí hlavy. Podívá se na desky a pak knihu otevře.

(Kniha musí být přivázána provázkem, aby šla vysunout zpoza dračí hlavy. Jak ji Honza čte, tak se pomocí druhého provázku otevře.)

Honza: Má popsany předeck,
Ferles, Červinka a Dědek.
Jsou tu slova prozaická
„chemie“ a „organická.“

Kašpárek: Kdo tu knihu mohl ztratit,
komu ji teď máme vrátit.

Honza: Jsou tu samá cizí slova,
semtam stará, semtam nová.

Kašpárek mezitím přijde blíž, aby také viděl do knihy.

Kašpárek: Netvař se tak nevrle,
to lektoroval Wichterle.

Honza: Sem někdo připsal z vesela,
tohle je Zelená příšera.

Kašpárek: Víš Honzo, co to znamená?
Tohle je Příšera Zelená.

Nečekaně se objeví čert. Oba se leknou, skryjí knihu za svými zády.

Čert: Ble ble ble ble ble ble
Kašpárek a Honza vedle.
Co to vzadu vy dva máte?
Copak to tam ukrýváte?
Jdu za vámi pěkně dlouho
a je mi teď z toho ouho.

Honza: To je, to je . . .

Čert: Šmatlafous je jméno mé,
mám už hezké renomé.
Ukažte mi tamtu věc,
neb jste v pekle než bys řekl třeba . . .

Zatváří se jako herec ze známého filmu.

Čert: . . . borůvkový koláč.

*Jde blíž a Honza s Kašpárkem ustoupí.
Jakmile čert spatří knihu, lekne se a dá se na útěk.*

Čert: Ha! Ne! Zrada!

(Jak se čert dá na útěk, zazní krátký úryvek melodie Gaudeamus Igitur.)

Kašpárek: A zmizel. Tadá!

Honza: Co ho vylekalo páni?

Kašpárek: To opravdu nemám zdání.
A teď rychle bez váhání,
bez zbytečných poznámek,
jděme rychle na zámek.

3. JEDNÁNÍ

Vyléčení princezny

Obraz 1.

Zpátky na zámku

Scéna 1.

~~V trůnním sále~~

~~Jsme opět v trůnním sále, je zde král, Kašpárek a Honza.~~

Král: ~~Princezně teď vede zle se,
cože jste to našli v lese?
Starou knihu, přeučenou?
Kouzla, co daj na vyučenou?~~

Kašpárek: ~~Nebojte se pane králi,
za chvíli čert zmizí v dáli.
Propůjčte nám místnost jednu,
s Honzou si tam pěkně sednu.~~

Král: ~~Tak já беру tě i tebe,
sedněte si vedle sebe.~~

~~Král odchází, opona padá.~~

Obraz 2.

Jak čarovat ze Zelené příšery

Scéna 1.

V laboratoři

Jsme v laboratoři na zámku. Vypadá stejně jako trůnní sál, jen místo trůnu je uprostřed stůl s bublajícími baňkami a křivulemi. Jsou tu Honza s Kašpárkem. Kašpárek a Honza zírají do Zelené příšery.

Kašpárek: Methan, ethan, propan, buthan,
už se tahle slova šprtám.
Pentan, hexan, heptan, oktan
a když nevím, tak se optám.
Ester, nitril, keton,
hlavu mám jak beton.
Říkám pořád znova
ta záhadná slova.

Honza: Zaříkadla divná jsou to,
rozruší to čertí pouto?

Kašpárek: Řek' mi kdysi jeden Mejsťřík:
„když to nevíš, tak zkus rejsťřík.“

Honza hledá v rejsťříku.

Honza: P, p, p, pr, princezna,
– jak vyléčit podle Katze,
strana sedmset a dvacet.

Nalistují stranu 720.

Kašpárek: Na choroby, bacily a viry
nejlepší je acylpyrin.
Každý vir se rychle schová,
slyší-li acetylsalicylová.

Začnou něco kutit kolem stolu.

Honza: Začneme-li z fenolu,
tlak jde rychle nahoru.
Zahříváme, CO₂
hotovo je jedna . . .

Kašpárek: Pozor!

Oba se dají na útěk ze scény.

Honza: . . . dvě

Ozve se výbuch. Spadne opona. Po chvíli se opona zvedne, v laboratoři je nepořádek. Kašpárek s Honzou se nejistě vracejí

Kašpárek: Nějak nám to vůbec nejde,
snad ta smůla rychle přejde.

Honza: Zkusíme to ještě znova,
snad jsem špatně přečet' slova.

Zase začínají něco kutit okolo stolu.

Honza: Reakcí Kolbeho-Schmidta
princezna nebude bita.

Kašpárek: Reagujuj, je to dřina,
už to bude kyselina.

Honza: Ať to není žádný hybrid,
přihodím acetanhydrid.

Kašpárek: Navzdory všem zlejm cavykům
máme antipyretikum.

Honza: Hurá, sláva vítězi.
Za princeznou! Kde vězí?

Scéna 2.

Princeznin pokoj

Na posteli leží nemocná princezna a vzdychá.

Princezna: Já chudák si tady chořím,
teplotu mám, pořád hořím.
V žaludku mne cosi hlodá,
nechutná mi jídlo, voda.
Pomozte mi někdo rychle,
je mi jak bych snědla krychle.

Vejde Kašpárek.

Kašpárek: Tak tady je . . .

Vejde Honza.

Honza: . . . náš tým celý.

Oba: Pacient je na posteli.

Princezna: Já blouzním.

Kašpárek: Máme pro vás nový lék.

Princezna: Je hořký?

Honza: Samosebou, jakbysmet.

Princezna: Tak ten nechci!

Kašpárek: No snad přece
ten lék neskončí v řece?

Princezna: Ať si!

Honza dá znamení Kašpárkovi, oba jdou k princezně.

Honza: Tak se rychle dáme k dílu,
bude to chtít chlapeckou sílu.
Otevři jí pěkně pusku,
nalej jí tam kus po kusu.

Kašpárek do princezny vpraví lék.

Princezna: Co co? Brrr!

Kašpárek: Lék už viry vyhlazuje,
princezna se uzdravuje.

Princezna vstane.

Princezna: Jsem už dozajista zdravá,
nebolí ruce levá, pravá.

~~*Vejde král, je překvapen.*~~

Král: ~~Je už dozajista zdravá?
Neodmlouvá, je i hravá.~~

~~*Vejde čert.*~~

Čert: Je už zdravá, ble ble
a já jsem z toho vedle.

Objeví se 1. a 2. dračí hlava. Všichni se jich leknu.

Obě hlavy: Je už dozajista zdravá,
kniha v skále byla pravá.

Vejde profesor.

Profesor: Chemie jsou kouzla pravá.
A hrdinům věčná sláva.

KONEC